

Intellektueller Glaube oder Herzensglaube
Albanische Übersetzung

Guri i ndërtimit Frymor Nr. 65

Besim intelektual apo besim i zemrës

“Por çfarë thotë ajo? Fjala është afër teje, në gojën tënde dhe në zemrën tënde! Kjo është fjala e besimit, të cilën ne e predikojmë. Sepse nëse me gojën tënde e rrëfen Jezusin si Zot dhe në zemrën tënde beson se Perëndia e ka ringjallur prej të vdekurve, do të shpëtohesh. Sepse me zemër besohet për t’u bërë i drejtë, dhe me gojë rrëfëhet për shpëtim” (Romakëve 10,8-10).

Nëse ti i beson Perëndisë dhe thua se i beson Perëndisë, por nuk e ke pranuar Frymën e Shejt, atëherë diçka nuk është në rregull me besimin tënd (Ef. 1,13-14). Sepse Perëndia është i detyruar ndaj çdo besimtari që është penduar dhe është pagëzuar, t’i japë pagëzimin e Frymës së Shejt (Vep. 2,36-38). Dhe Ai dëshiron ta japë atë për ty më shumë sesa ti dëshiron ta kesh Atë. Kjo është e vërtetë. Prandaj diku duhet të ketë diçka që nuk është në rregull. Ndoshta ti ke vetëm një besim intelektual në vend të një besimi të zemrës. Sepse Perëndia është i detyruar ta mbajë Fjalën e Tij. [1]

Vëlla, me anë të besimit je i shpëtuar (Ef. 2,8-9). A është e vërtetë kjo? Por dëgjo. Duke e pranuar Ai besimin tënd, Perëndia e vërteton besimin tënd me anë të pagëzimit të Frymës së Shejt. Nëse thua se beson dhe nuk e ke pagëzimin e Frymës së Shejt, atëherë nuk beson. Besimi yt nuk është pranuar në sytë e Perëndisë. Ti ke një besim intelektual në vend të një besimi të zemrës. Kjo është e vërtetë.

Nëse vërtet i beson Perëndisë, Perëndia është i detyruar ta derdhë Frymën e Shejt mbi ty. Dhe nëse Ai nuk e derdh Frymën e Shejt mbi ty... Ti thua: “Por unë e kam gjithashtu Frymën e Shejt.” Nëse është kështu, atëherë ti patjetër beson edhe në shenjat dhe mrekullitë mbinatyrore, sepse ti je shtuar me këtë. Ky është besimi. [2]

Tani, nëse mund të shikosh drejt kësaj dhe të jetosh mbi bazën e Fjalës, kur e dëgjon të predikuar Ungjillin, kjo e kryen atë (Rom. 1,16). Pikërisht atëherë do të shërohesh. Por ti nuk mund të shërohesh përmes besimit intelektual. Ti shërohesh përmes një besimi me të vërtetë të gjallë nga zemra jote (Rom. 10,8-10). Pavarësisht sa shumë ti këtu lart...

... je i nxitur emocionalisht ose sa shumë ti këtu lart je jobesimtar, nëse diçka këtu poshtë të thotë se ka marrë fund, atëherë ka marrë fund. Kjo është e gjitha. Kjo e përfundon atë. Nuk ka më aspak frikë. Askush nuk mund të të tregojë diçka tjetër. Ti nuk e di pse e beson atë. Nuk është një arsyetim; është besim. Ti thjesht e beson atë dhe kështu ndodh. Ti e beson atë dhe vazhdon përpara, pavarësisht se çfarë do të thoshte përvoja e shqisave të tua. Ji plotësisht pa arsyetime! [3]

Shikoni Noeun shumë kohë më parë te Zanafilla 6. Kur Perëndia i foli atëherë Noeut, Fjala e Perëndisë erdhi te Noeu dhe i tha atij të ndërtonte një arkë për shpëtimin e shtëpisë së tij (Zanafilla 6,9-22). Dhe ju e dini, bota para shkatërrimit të përmbytjes kishte një bosht të drejtë. Ajo nuk ishte e anuar në një mënyrë të tillë që të mund të sillte ujë. Dhe kur Perëndia i tha Noeut se Ai do të dërgonte një përmbytje, një shi, po, ju e dini, ai kishte kritikët e tij. Por besimi nuk shikon se si janë rrethanat. Besimi shikon atë që thotë Perëndia. Besimi nuk përpiqet të arsyetojë. Besimi thjesht e pranon atë sipas vlerës së tij.

Tani, ka dy lloje të ndryshme të asaj që ne sot e quajmë besim. Dhe më vjen keq që duhet t'ju them sot se jam shumë i sigurt se ka tepër shumë besim intelektual në vend të besimit të zemrës.

Shikoni, kaq shumë zgjime frymore kalojnë nëpër vend dhe njerëzit pretendojnë se janë shpëtuar, dhe ungjilltarë të mëdhenj thonë se kanë kaq shumë mijëra të shpëtuar e kështu me radhë. Dhe pastaj kthehesh prapa dhe zbulon se këta njerëz nuk qëndrojnë. Ishte vetëm një lëvizje ndjenjash në takime dhe ata u nxitën emocionalisht. Shumë njerëz në mbledhje ngrihen dhe pretendojnë shërim më tepër përmes emocioneve ose psikologjisë sesa përmes një zbuluese të vërtetë hyjnore nga Zoti Jezus. Dhe me dhimbjen e parë të vogël që i godet, ata dorëzohen dhe thonë: “Ah, unë nuk e mora shërimin tim.”

Tani, nëse ti vërtet e beson këtë nga zemra, as dhjetë mijë dhimbje nuk do të të bëjnë kurrë të dorëzohesh. Kjo është e vërtetë, sepse besimi yt tashmë është vënë në lëvizje. Pikërisht atëherë je në veprim.

Jezusi tha:

“Është shkruar: Njeriu nuk jeton vetëm me bukë, por me çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë!” (Mat. 4,1-4).

Aty ishte i ankoruar besimi i Tij. Aty duhet të jetë i ankoruar sot besimi i çdo burri dhe i çdo gruaje, në Fjalën e gjallë të Perëndisë. Ti e beson atë, ti mund ta vësh atë në veprim.

Kur Jezusi ishte këtu në tokë, Ai tha:

“Në të vërtetë, në të vërtetë, po ju them: Biri nuk mund të bëjë asgjë nga Vetvetja, por vetëm atë që e sheh Atin duke bërë ...”

“... sepse çfarë bën Ai, të njëjtat gjëra i bën po ashtu edhe Biri.” (Gjoni 5,19).

Dhe kur Ai u largua, tha se shërbesa e Tij tani nuk do të përfundonte.

“Sepse veprat që Unë bëj, do t’i bëni edhe ju. Sepse Unë do të jem me ju, madje në ju, deri në fund të botës.” (Gjoni 14,12-21).

“Dhe kjo do të jetë shenja se ju do të bëni të njëjtat gjëra që kam bërë edhe Unë deri në fund të botës.”

Kjo është ajo; ajo e vë besimin tënd në veprim në Fjalën e Perëndisë dhe të çon përpara me çdo erë të Frymës së Shejt që fryn mbi një njeri të vdekshëm. Atëherë njeriu duhet ta vendosë besimin e tij mbi Perëndinë dhe të thotë: Fjala e Perëndisë është e drejtë.

Këtu janë krahët e mi, si Besëlidhja e Re ashtu edhe Besëlidhja e Vjetër. Unë besoj se çdo fjalë e saj do të më kapë. Ajo më solli nga një mëkatar në një të krishterë. Ajo më solli nga një mëkatar që mallkonte në një predikues. Ajo më solli nga një njeri i verbër në një sy që sheh. Ajo më shëroi kur isha i sëmurë. Ajo do të më çojë një nga këto ditë nga toka në lavdi. Por besimi im pushon vetëm në Krishtin, Zotin. Oh, besim në veprim!

Heronjtë e Besëlidhjes së Vjetër kishin besim; ata e vunë atë në veprim. Ju i keni ata si shembullin tuaj (Hebr. 11,1-30). Tani ne kemi besim, por ju nuk e vini atë në veprim. Le të vazhdojmë përpara në fuqinë e Frymës së Shejt! [4]

Pavarësisht se çfarë nevojitet, motër në karrocë invalidore, beso se Perëndia është një Shërues. Nëse besimi yt nuk mund të vihet në veprim, ti gjithmonë do të mbetesh në karrocë invalidore. Por nëse besimi yt mund të vihet në veprim deri në atë pikë ku thellë në shpirtin tënd thotë kështu, pa arsyetim, por diçka këtu brenda e thotë kështu, atëherë, vëlla, diçka do të ndodhë. Ti fillon të lëvizësh. Sepse është e pamundur që të mos ndodhë kështu. Kjo është e vërtetë. [5]

Tani, nëse je i lodhur, i shqetësuar, i irrituar, nervoz, i sëmurë, mëkatar, ose çfarëdo qoftë, nëse i pranon të gjitha këto premtime me gjithë zemër, atëherë rrëfeje atë. Dhe nëse e rrëfen si të vërtetë, Perëndia është pikërisht aty për ta bërë atë të vërtetë, kur ti e rrëfen. Por nëse ke frikë ta rrëfesh dhe të veprosh sipas rrëfimit tënd, atëherë nuk ka rëndësi sa herë luten për ty, ti kurrë nuk do të shërohesh. Ti duhet së pari ta besosh atë.

Shikoni, Ai është Kryepriifti i asaj që ti rrëfen se Ai e ka bërë për ty (Hebr. 4,14-16).

Ti nuk mund të thuash se beson, derisa vërtet beson në zemrën tënde. Por nëse je lutur me ngulm deri në fund dhe vërtet beson, atëherë...

... mund të thuash: “Unë besoj.” Atëherë mund ta pranosh atë. Dhe mbani mend, Ai është aty dhe do të bëjë që gjithçka të dalë për mirë, atë që ti në zemrën tënde beson se Ai e ka bërë, dhe ti do ta rrëfesh atë (Hebr. 7,25). Atëherë rrëfe shërimin tënd kudo që shkon. Thuaje atë. Besoje atë. Tregojë të tjerëve për të. [6]

Thjesht merre Perëndinë në Fjalën e Tij. Nuk ka rëndësi se si duket. Mos arsyeto! Nëse ke vetëm besim intelektual, ti do ta analizosh Fjalën e Perëndisë. Do të përpiqesh të arsyetosh: “Ah, unë dua ta shoh. Tani, mjeku tha se unë nuk mund të shërohem, dhe nëse mjeku e thotë këtë, atëherë duhet të jetë e vërtetë.” Këto janë arsyetime. Besimi nuk arsyeton, besimi e beson atë megjithatë. [4]

Të arsyetosh në mënyrë logjike? Shkatërro arsyetimet! Rrëzoji ato (2. Kor. 10,3-6). Perëndia nuk dëshiron që ti të mendohesh gjatë. Arsyetimet gjithmonë përpiqen të gjejnë një rrugëdalje. Besimi nuk arsyeton! Besimi thjesht beson. Mendja jote të bën të arsyetosh. Këto janë gënjeshtër. [7]

Ashtu si besimi me vepra. Abrahami nuk kishte një Bibël për të lexuar, por ai ishte një profet me vegimin dhe besimin e tij (Zanafilla 12,1-8). Dhe të tjerëve u dukej e gabuar që ai mendonte se do të kishin një foshnjë. Por ata e morën foshnjën, sepse ishte një vegim për foshnjën, dhe për këtë ai fliste: “Do ta kem! Do ta kem!” Por vetëm kur lindi foshnja, njerëzit e tjerë mundën të shihnin me sytë e tyre atë që ai më parë e kishte parë tashmë në një vegim.

Dhe nëse ti vepron sipas asaj që beson në zemrën tënde, atëherë njerëzit e njohin Perëndinë dhe shohin se çfarë po ndodh me ty – përmes mënyrës se si vepron. Kështu shihet Perëndia me sy. Kur lindi foshnja Isak, frymëzimi që e kishte udhëhequr atë drejt vegimit të tij u vërtetua, në mënyrë që njerëzit të mund të shihnin se ajo që ai kishte parë në një vegim ishte në të vërtetë e vërteta (Zanafilla 17,15-22; 18,9-15; 21,1-3). [8]

Vëreni:

“Nëse beson në zemrën tënde se po ndodh...”

Ndoshta ky mal (Marku 11,22-24) duket tamam si gjithmonë, por në zemrën tënde ti e beson atë. Ndoshta aty është vetëm një kokërr e vogël rëre, por diçka shpërthen. Diçka fillon të ndodhë. Shikoni, kur ne besojmë se po ndodh...

Por e shihni, ne gjithmonë duam diçka automatike me shtypjen e një butoni. Dhe çfarë marrim? Përsëri asgjë, përsëri asgjë. Sepse kjo dobëson. [9]

Nëse e pranon Krishtin si Shëruesin tënd dhe në zemrën tënde beson se diçka ka ndodhur me ty, a beson se je shëruar? A do të besosh se je shëruar? Mos lejo më që djalli të të bindë për diçka tjetër. Qëndro i patundur!

“Zoti doktor”, thua ti, “si duket gjendja?”

Ai thotë: “Po, ajo është ende aty.”

Por në zemrën tënde ti e di, ti e di se çfarë ka ndodhur. Më pas ai do të thotë: “Më thuaj, pyes veten se çfarë ka ndodhur me këtë?”

Atëherë ti thua: “Shikoni, zoti doktor, unë do t’ju tregoj se çfarë ka ndodhur: Jezu Krishti më ka shëruar. Kjo është e vërtetë. Jezu Krishti më ka shëruar.” [10]

Intelekti yt mund të të thotë se kjo është e vërteta dhe se Perëndia është Shëruesi i sëmundjes, mendja jote mund të të dëshmojë se kjo është e vërteta, por nëse nuk ka aty një shtrat fare në zemrën tënde, besim, ku të bjerë kjo dhe ta shprehë atë, atëherë nuk do të ndodhë. Jo.

Pavarësisht sa shumë njeriu i jashtëm mund ta përpunojë këtë me Shkrimet dhe të thotë se është e drejtë, ajo ende nuk është e drejtë. [11]

Nëse pra ke vetëm një përfytyrim mendor të Biblës, nëse thua: “Epo, unë e besoj sepse e kam lexuar”, Perëndia duhet ta zbulojë atë për ty përmes zemrës sate (Mat. 11,25-26). Askush nuk mund ta quajë Jezusin Krisht, përveçse përmes Frymës së Shejt (1. Kor. 12,3). Fryma e Shejt merret me ty në zemër.

Prandaj, nëse dikush beson vërtet me gjithë zemër, ai nuk ka frikë që kjo të vihet në provë. Por nëse e ke vetëm në mënyrë mendore, do të arsyetosh dhe do të thuash: “Ah, unë nuk mundem. Ata ndoshta munden dhe ky ndoshta ia ka dalë, por për veten time nuk jam edhe aq i sigurt.”

Por nëse vërtet e mbështet besimin tënd në Fjalën e përjetshme të Perëndisë dhe ajo është thellë në zemrën tënde, të gjithë djajtë e ferrit nuk mund të të rrëzojnë. Jo, ti duhet të qëndrosh aty. [4]

Nëse, pra, një burrë ose një grua do të mund t’i sillnin mendimet e tyre, dëshminë e tyre dhe jetën e tyre në një harmoni të tillë me Perëndinë, derisa kanali i Frymës së Shejt të ishte plotësisht një me Perëndinë, çfarë do të ndodhte?

Shumë njerëz vijnë te altari për t’u lutur për ta. Ata kanë besim intelektual. Ata i rrëfejnë mëkatet e tyre (Jak. 5,14-16) dhe i bashkohen një bashkësie përmes besimit intelektual. Ata e besojnë atë në kokën e tyre. Ata e besojnë atë sepse e kanë dëgjuar. Ata e besojnë atë sepse e dinë se është ideologjia më e mirë. Por kjo nuk është ajo se çfarë shikon Perëndia.

Ai nuk shikon në besimin tuaj intelektual. Ai shikon në zemër, në anën e brendshme. Dhe kur vjen nga zemra, të gjitha gjërat janë të mundshme. Rrëfimi juaj përputhet me jetën tuaj; jeta juaj flet po aq fort sa rrëfimi juaj.

Nëse rrëfimi juaj thotë një gjë, por ju e jetoni jetën tuaj ndryshe, atëherë diku ka diçka që nuk është në rregull. Kjo vjen sepse ju keni një besim intelektual dhe jo një besim nga zemra. Dhe kjo tregon se nga jashtë ju keni një njohuri për Perëndinë, por këtu brenda është një demon dyshimi. “Unë besoj në shërimin hyjnor, por nuk është për mua. Mund të jetë kështu, por unë nuk e besoj.” A e kuptoni këtë? Nga jashtë ju thoni: “Po.” Por brenda vetëdija juaj thotë: “Jo.” Madje edhe shkencërisht mund të provohet se aty diçka nuk është në rregull. [12]

Dhe mbani mend se nëse kërkon diçka dhe nuk e besoni në zemrën tuaj se do të ndodhë, atëherë ajo nuk do të ndodhë, pavarësisht sa herë kërkon për të (Marku 11,24). Por nëse besoni, atëherë asgjë nuk mund ta pengojë që të ndodhë. Ajo duhet të ndodhë. Thjesht duhet. [13]

Ti vjen te altari, e pranon se je një mëkatar dhe të vjen keq për mëkatet e tua. Ti pendohesh për atë që ke bërë. Dhe mund të qëndrosh aty e të qash javë pas jave. Dhe kjo kurrë nuk do të të shpëtonte, derisa të besosh në zemrën tënde se je i shpëtuar, [14] dhe ngrihesh në këmbë dhe e rrëfen atë.

“Nëse më rrëfeni Mua para njerëzve, Unë do t’ju rrëfej para Atit Tim qiellor dhe engjëjve të shenjtë.” (Luka 12,8-9; Mat. 10,32).

A është e vërtetë kjo?

Tani, e sheh, ti mund të shpëtohesh vetëm përmes besimit dhe rrëfimit tënd (Rom. 10,8-10). [15]

Ai nuk mund të bëjë asgjë për ty derisa ti ta rrëfesh atë. A është e saktë kjo? Sepse Ai është Kryeprihti i rrëfimit tënd. Përndryshe Ai nuk mund të bëjë asgjë.

“Më rrëfe Mua para njerëzve, dhe Unë do të të rrëfej para Atit.”

“Atë që ti thua se Unë kam bërë për ty këtu poshtë, atë e them edhe Unë para Atit se e kam bërë për ty.” Ai është Kryeprihti. A e kupton këtë? Kryeprihti i rrëfimit tënd (Hebr. 2,14-18). Prandaj Ai tani është ulur këtu dhe ndërmjetëson mbi bazën e rrëfimit tim. Dhe unë kam të drejtë të rrëfej se Ai ka bërë për mua gjithçka që përfshihet në bekimet e shpengimit. Ja ku e keni.

Cilat ishin bekimet e shpengimit?

“Ai u plagos për shkak të shkeljeve tona, u dërmua për paudhësitë tona; ndëshkimi për paqen tonë ishte mbi Të. Me vurratat e Tij ne jemi shëruar.” (Isaia 53,4-5).

A është e vërtetë kjo? Ky është zotërimi i çdo besimtari. Ky është i imi. [14]

Dua të të pyes diçka, mik. Nëse tani Jezus Krishti nga Nazareti do të qëndronte këtu, me këtë kostum që kam veshur unë, dhe për shembull kjo vajzë këtu ose dikush tjetër nga radha e lutjes do të vinte tek Ai dhe do të thoshte: “Zot, a do të më shërosh?” Çfarë mendon ti se do t’u thoshte Jezusi?

Ai do të thoshte: “Unë nuk mundem. Unë tashmë e kam bërë.”

Kur Jezus Krishti vdiq në Golgotë, Ai shëroi çdo person të sëmurë që do të besojë se Ai e bëri atë për të në atë kohë (1. Pjetrit 2,24). A është e vërtetë kjo? Po sikur mëkatari më parë në platformë, dhe Jezusi të qëndronte këtu, t’i kishte thënë: “Jezus, a do të më shpëtosh?” Ai do të kishte thënë: “Biri Im, Unë të kam shpëtuar tashmë para 1900 vjetësh. A e pranon tani?” Nëse ai do të thoshte: “Por unë dua që Ti ta bësh tani.” Atëherë Ai do të thoshte: “Unë tashmë e kam bërë.”

Prandaj, nëse dikush do të të thoshte se mund të të shpëtonte ose të të shëronte, kjo është një gabim, sepse askush nuk mund të bëjë atë që tashmë është përmbyshur.

Shikoni, Jezus Krishti vdiq për të shpëtuar mëkatarët dhe për të shëruar njerëzit e sëmurë. Dhe Ai sot është ulur në të djathtën e Perëndisë si Kryepriфт (Rom. 8,31-34), i cili mund të preket nga ndjenja e dobësive tona. A është e vërtetë kjo? Çfarë bën Ai atje? Ai ndërmjetëson për ne sipas rrëfimit tonë.

Shikoni, Ai nuk mund të bëjë absolutisht asgjë për ty, derisa ti së pari ta besosh në zemrën tënde se Ai e ka bërë atë, dhe pastaj të thuash se Ai e ka bërë atë. Dhe në çastin kur ti e beson dhe e thua, atëherë Ai thotë para Perëndisë se është kështu. Ai është atje për të ndërmjetësuar sipas rrëfimit tonë.

Tani, ti mund të vish këtu te altari dhe të bërtasësh e të qash, të ecësh lart e poshtë dhe të thërrasësh: “Perëndi, më shpëto mua, mëkatarin!” Kjo nuk do të të ndihmonte aspak.

Por ti nuk mund të shpëtohesh kurrë derisa së pari të besosh dhe pastaj ta rrëfesh atë.

Dhe nëse e bën vetëm nga mendja jote, nuk do të sjellë asgjë. Por nëse e bën nga zemra jote, atëherë është përfunduar pikërisht aty. Duhet të jetë kështu.

Atëherë ti je një person i ripërtërirë (2. Kor. 5,17).

“Ai që i dëgjon fjalët e Mia dhe beson Atë që Më ka dërguar (pikërisht tani), ka jetë të përjetshme dhe nuk do të humbasë kurrë, sepse ka kaluar nga vdekja në jetë.” (Gjoni 5,24),

thjesht sepse beson. Kjo është e gjitha.

E njëjta gjë është me shërimin hyjnor. Nuk ke nevojë të vish këtu lart në platformë. Thjesht beso pikërisht aty ku je ulur. Shiko drejt Jezus Krishtit dhe thuaj:

“Tani e besoj dhe e pranoj. Ti je Shëruesi im pikërisht tani.”

Pikërisht në atë minutë Ai rrëfen të njëjtën gjë para Perëndisë së Plotfuqishëm dhe thotë: “Përmes vurratave të Mia Unë e njoh atë si të shëruar.” (Isaia 53,5). Shikoni, dhe ti duhet, po aq me siguri sa Ai është Perëndi, të bëhesh i shëndoshë. Duhet të ndodhë, sepse Perëndia nuk mund të thotë diçka dhe pastaj ta tërheqë prapa. Ai duhet ta mbajë Fjalën e Tij. Unë mund të them diçka dhe ta tërheq prapa, ju gjithashtu; por Ai nuk mundet. Ai është Perëndi – një herë e thënë, kjo e përfundon atë. [16]

Fjala është një farë (Luka 8,11). Dhe fara në llojin e duhur të tokës do të rritet, nëse ti nuk e gërmon çdo mëngjes për të zbuluar nëse është rritur apo jo. Ti thjesht e mbjell atë, ia dorëzon Perëndisë dhe e lë aty. Kështu e lë të rritet, thjesht duke e lënë në tokë aty ku është. Dhe kështu duhet të jetë edhe me tokën e zemrës. Besimi e ujit atë çdo orë, duke thënë: “Nëse Perëndia e ka thënë kështu, atëherë ajo më përket mua!” Kështu duhet vepruar. [17]

Sikur vetëm dikush të mund ta shkulte barin e keq, Perëndia përmes hirit të Tij; jo predikuesi apo dikush tjetër. Por Perëndia mund të vendosë në zemrën tënde një zbulesë se ti do të shërohesh. Atëherë asgjë nuk do të të mbajë më të ulur aty. Asgjë nuk mund të të ndalojë, ti do të shërohesh! Por derisa të ndodhë kjo, ti do të mbetesh aty ku të ka thënë mjeku – derisa të ndodhë kjo. Ajo duhet të zbulohet. Është hiri i Perëndisë që e zbulon atë (Gjoni 14,21; 1. Pjetrit 1,13). [11]

